

Fendels - Anton Renk Hütte

Fendels - Sattelklause - Fendler Alm - Wasserfall - Anton Renk Hütte - Fendels

***** - 11,5 Km - 670 Hm - 4:30 uur

Hoogtepunten van deze wandeltocht in het Oberinntal zijn de hoge natuurwaarde, een zee van Alpenrosen, de fraaie uitzichten, en de geweldig mooie waterval bij de Anton Renk Hütte.

De route is eenvoudig, de wandelpaden voor iedereen goed begaanbaar. De zwaarte zit in de afstand in combinatie met de hoogtemeters, hoewel die hoogtemeters heel geleidelijk worden gemaakt met uitzondering van twee korte gedeelten.

Deze wandeling is vooral aan te bevelen bij warm weer, waarbij we de hitte in het dal kunnen ontvluchten door op grote hoogte te gaan wandelen.

Bij het bergstation Sattelklause en verderop, bij de

Fendler Alm, kunnen we een terrasje pakken. Verder komen we op deze route geen horeca gelegenheid meer tegen.

De Anton Renk Hütte, het eindstation, is niet 'bewirtschaftet'. Maar het is wel een aanrader om er te pauzeren en daar de meegebrachte broodjes te gebruiken. Denk ook aan voldoende water, eventueel bij te vullen op de Fendler Alm.

De wandeldag begint in Fendels, een dorpje net boven Prutzen en Ried im Oberinntal. Bij Fendels zoeken we het kabelbaanstation op en laten ons in twee etappes naar boven brengen.

Het eerste deel is het nog een kabinebaan, daarna wordt overgestapt op een stoeltjeslift.

Misschien dat het er op andere momenten drukker is, maar wij krijgen de indruk dat hier in de zomer maar heel weinig toeristen komen en dat deze inrichting het vooral van de wintersporters moet hebben.

Op 1874m hoogte worden we afgeleverd bij het bergstation en het Berggasthof Sattelklause. De eerste verrassing van vandaag is een feit.

Bij de Sattelklause ligt een enorm groot terras, geheel verlaten, en de omgeving er omheen is één grote speelplaats; Klimtoestellen, schommels en glijbanen, maar ook veel water gerelateerde speeltoestellen waar de kleintjes zich mee kunnen vermaken.

Door de hoge ligging is dit de perfecte plek voor een gezin met jonge kinderen om op een warme dag heen te vluchten. De combinatie van het uitzicht, het terras en speeltuin zal jong en oud kunnen bekoren.

Lang blijven we bij al dit moois niet stilstaan, we willen immers nog veel meer gaan zien.

Eenmaal voorbij het Berggasthof komen we bij een brede Forstweg waar diverse routeborden bij staan.

Op deze weg starten we door rechtsaf de weg het bos in te gaan volgen, de Fendler Alm wordt er keurig aangegeven.

Nog maar nauwelijks aan de wandeling begonnen is er een tweede verrassing wat we niet van de wandelkaart af hebben kunnen lezen.

Tot aan de Fendler Alm is dit een Themenweg, met overal keurige informatieborden over de omgeving en wat er in de natuur te vinden is. Ook dit is gericht op kinderen.

We blijven ondertussen de brede weg volgen en worden daarbij regelmatig ondersteunt met routeborden die de Alm aan blijven geven. De weg loopt daarbij geleidelijk omhoog zonder steil te worden, het is een gemoedelijke wandeling waarbij we lekker op kunnen schieten.

Het laatste stukje tot aan de Fendler Alm wordt het even wat zwaarder als we via haarspeldbochten de laatste hoogtemeters afleggen.

(Eerder is er ook een smal paadje naar links, een steilere afkortingsroute naar deze Alm.)

De weg komt achter de Bewirtschafteter Alm uit bij de

koeienstallen. Daar links is ook een Stempelstelle voor we het terras aan de voorzijde bereiken, maar omdat we hier op de terugweg nog eens langs zullen komen laten we die stempel nog maar even zitten.

Eerst willen we meer meters maken daar er later vandaag kans is op onweer en we graag voor dat losbreekt weer bij een van de Almhütten terug willen zijn.

Achter het terras vinden we nog eens een routebord waarop de Anton Renk Hütte al wordt aangegeven. De wandelkaart lijkt vandaag niet nodig te zijn.

Nu gaan we eerst een stukje afdalen tot in een groen dalletje, langs een oude schuur, en dan verder via een leuk paadje over de Alpenwei. Er moet dan een klein stroompje worden overgestoken, daarna klimmen we weer omhoog naar een stukje bos.

Over de Alm trekkend hebben we aan de overzijde van het Oberinntal zicht op het plateau van Fiss en Serfaus dat we zeker ook nog eens moeten gaan bezoeken.

In het bos kronkelen we een beetje op en neer over het rotsige pad met hier en daar veel boomwortels die akelig glad kunnen zijn.

Na een korte afdaling, waarbij we weer een watertje oversteken, wijkt het bos weldra en komen we in een wel heel bijzonder landschap terecht. De derde verrassing van vandaag.

Voor ons ligt een uitgestrekte berghelling met een zee van Alpenrosen. Tot aan de Bergsattel in de verte alleen maar Alpenrosen en er doorheen een smal kronkelend pad. Daar moeten we doorheen trekken. Prachtig!

Helaas staan de struiken midden augustus op deze hoogte niet meer in bloei, maar mooi is het ook nu. Als de rose bloei zich wel toont moet het hier overweldigend zijn.

We steken het veld over en komen dan na een lichte klim bij een splitsing. Er staat weer een routebord. Naar de Anton Renk Hütte gaat het linksaf over de bergrug omhoog.

Dit is het steilste gedeelte van deze wandeling. Geen lange klim maar het luie zweet komt hier wel even los. Zo klimmen we nu naar de Zirmesköpfl, een bergtop op 2092m hoogte.

Enmaal boven wordt het weer een heel eenvoudige wandeling, het paadje gaat daar verder langs de berghelling en daarbij soms langs schitterende rotsformaties aan de linker zijde. Rechts is er voortdurend mooi uitzicht in de dalen en de prachtige hoge pieken rond het Oberinntal.

We passeren een Quelle, maar zien daar geen water. Daarna is het alsmaar het pad blijven volgen tot we weer op een ruime Alm aankomen.

We zijn dan steeds meer naar links afgebogen en hebben rechts van ons dan een diep zijdal van het Oberinntal met beneden de Stalanz Alm en Stalanzerbach. De bergtoppen die we nu voor ons zien, allemaal drieduizenders, scheiden ons van het daar achter liggende Kaunertal.

Het is hier heerlijk wandelen. Hoog genoeg om de warmte beneden te ontlopen, en nagenoeg vlak zodat er niet te veel inspanning wordt gevraagd. Neem daarbij het alsmar mooier wordende uitzicht en de stilte hier in het zijdal, dan hebben wij het helemaal naar de zin.

Midden op de Alm komen we bij een splitsing. Rechts gaat een smal pad omlaag naar de Stanz Alm, vanaf daar is er dan een Klettersteig naar de Anton Renk Hütte. Een route voor geoefende klimmers met daarvoor geschikte uitrusting.

Wij blijven rechtdoor gaan en beginnen dan uit te kijken naar een geschikt plekje voor een pauze. Dat is niet moeilijk te vinden, eigenlijk is het er overal even mooi en we kunnen ons waar dan ook in het gras laten zakken.

Hier zijn we al zo ver het dal ingelopen dat we aan de overzijde voor het eerst de schitterende waterval kunnen zien. Deze hadden we op de wandelkaart ontdekt en was een van de redenen om deze wandeling te gaan doen, maar dat het zo hoog zou zijn hadden we niet voorzien. De volgende verrassing van vandaag.

Vanaf de steile rotswand aan de andere kant van de kloof valt het water 160m omlaag tot onder in het dal. Een spectaculair gezicht en dat wordt alsmar mooier terwijl we verder doorlopen naar de eindbestemming. De Anton Renk Hütte.

Dichter bij de waterval lopen we steeds vaker door kleine stukjes bos die het zicht op het vallende water wegnemen, maar steeds weer is er een open stukje waar deze nog imposanter weer in beeld verschijnt.

Ook de Anton Renk Hütte is dan al een tijdje in de verte zichtbaar, links boven de waterval omgeven door de indrukwekkende toppen rond het Kaunertal.

Wanneer we daarna de laatste bosjes achter ons laten komt de Hütte snel dichterbij. Hier is het pad voor sommigen misschien een beetje eng. Nu er geen beschermende bosjes meer zijn valt pas op hoe steil de helling omlaag loopt. En niets om je tegen te houden als je aan het glijden komt.

Het pad is echter voldoende breed om ons veilig verder te brengen. Net wanneer we even stil staan om de nu nog mooiere waterval in ons op te nemen, merken we op dat het vanuit het Kaunertal behoorlijk dicht begint te trekken. We verbeelden ons zelfs gerommel in de verte te horen.

Helaas, dit betekent dat we het laatste stukje tot aan de Hütte niet meer af kunnen maken als we tijdig terug willen zijn bij de Fendler Alm of zelfs de Sattelklause. De veiligheid staat bovenaan, en onweer terwijl we ons op grote hoogte op een berghelling bevinden is geen vooruitzicht waar we ons op verheugen.

Nog een laatste foto van de Anton Renk Hütte en de schitterende waterval, dan keren we op onze schreden terug. De weg terug is dezelfde als de heenweg, dus kunnen we lekker vlot doorstappen, mede omdat het nu vooral licht bergaf gaat.

Achter ons neemt de bewolking toe en voor ons schijnt de zon. Pas als we de Fendler Alm naderen trekt het ook dicht in het Oberinntal.

Bij de Alm maken we de inschatting dat we het laatste stuk tot aan de Sattelklause ook nog zullen halen voor het begint te regenen, dus lopen we in een keer door. Maar niet voordat we nu wel een stempel in ons bergboekje drukken als aandenken aan deze mooi gelegen Alm.

Voor de informatiebordjes langs de Themenweg hebben we helaas nu ook geen tijd, wel maak ik onderweg van veel bordjes een foto om straks op de camping na te kunnen lezen waar dit precies over gaat.

Vanaf deze foto's zie ik later dat deze Themenweg gericht is op kinderen. Borden met titels als 'Ik ben een koe' of 'ik ben een Murmeltier' compleet met een foto van het betreffende dier, en daaronder een eenvoudige tekst over de belangrijkste wetenswaardigheden van zowel de wilde dieren als de boerderijdieren die er rond deze Almen voorkomen. Samen met de speeltuin rond de Sattelklause wordt deze omgeving nog interessanter voor een bezoek met het hele gezin.

Voor we bij het Berggasthof Sattelklause zijn aangekomen krijgen we te maken met een klein buitje. Even later is het al weer droog maar is in de omgeving te zien dat het echt slechte weer nog moet komen.

De ober staat ook al buiten naar de lucht te kijken en voorspelt dat het onweer nu nog rond trekt en pas over een uur hier los zal breken. Wij hebben al eerder ervaren dat deze lokale mensen doorgaans heel goed weten hoe het weer rond hun dalen verloopt, en gaan dan ook uit van zijn gelijk.

We gaan nog even op het terras zitten om een Jausenplatte op te peuzelen voor we de stoeltjeslift omlaag nemen.

Wanneer we een klein uurtje later uit de kabinebaan stappen en naar de auto lopen, begint het te hoven en bliksemen dat het een lust is.

Net op tijd bereiken we de wagen en zien nogmaals bevestigd dat de weersvoorspelling van de Oostenrijkers betrouwbaar is.

De routes zijn zo nauwkeurig mogelijk opgetekend. Ik ben niet verantwoordelijk voor wijzigingen ter plaatse en/of (type-)fouten in de omschrijvingen. NEEM ALTIJD EEN GOEDE WANDELKAART MEE! [En mail ons](#) als je onjuistheden tegenkomt.

© 2006-2013 superfamilie.nl | Het is toegestaan deze PDF routebeschrijving af te drukken of te downloaden naar een lokale harde schijf voor enkel persoonlijk en non-commercieel gebruik. | Voor meer informatie zie: [Auteursrecht & Disclaimer](#) |